

Foranstaltninger, som jeg anser nødvendige ikke alene for at kunne forsvare os, naar Kampens Tid kommer, men ogsaa for at kunne opretholde den rette Mand i Folket, for at Folket kan bestaa som saadant. Det ærede kongevalgte Medlem udtalte, at en mægtig Grund til, at mindre Stater bleve udslettede af Staternes Række, var indre Splid, indre Riv. Deri giver jeg ham fuldkommen Ret; men der er endnu en anden Grund, som kan gjøre, at de forsvinde af de frie Folks Række, det er, naar de tabe Troen og Bevidstheden om dem selv; det er, naar de synke ned til kun at bekymre sig om de materielle Interesser og ikke ere beredte til at ofre Liv og Blod for Fædrelandet. Det vil det ærede Medlem sige, at han er fuldkommen enig med mig i; men saa tilstaaer jeg, at jeg ikke forstaaer, at han optræder saaledes mod de her foreslaaede Foranstaltninger, som han har gjort. Den ærede Læser betragtede Lovforslaget først fra det finantzielle Standpunkt. Foraaendit hans Betragtninger gik i Retning af, hvorledes de fornødne Midler skulde tilveiebringes, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa dem. Jeg skal kun omhandle den Del af dem, som har til Hensigt at fremhæve, hvor stort et Beløb de foreslaaede Foranstaltninger vilde udtræve, og hvorvidt vi vare i Stand til at bære dem, eller hvorvidt det vilde være rigtigt, at vi overhovedet paadroge os en saadan Byrde. Det ærede kongevalgte Medlem fremhævede, at Regjeringsforslaget krævede 62 Millioner Kr., men gjorde tillige opmærksom paa, at Mindretallets Forslag forlangte en yderligere Forøgelse af denne Udgift, saaledes at den i Alt vilde stige til omtrent 83 Millioner. Det ærede kongevalgte Medlem gjorde endvidere opmærksomt paa Udtalelser fra et særlig sagtyndigt Medlem her i Salen med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning mod Søiden, om hvilken han havde udtalt, at hvad der var foreslaaet af Regjeringen, vilde ikke være tilstrækkeligt; der maatte anlægges flere Forter for at kunne effektivt beskytte Kjøbenhavn mod Søiden. Der faae vi altsaa ogsaa en Grund til forøgede Udgifter. I det Hele formenter det ærede Medlem, at Planen vilde, som alle lignende Planer, kræve et langt større Beløb, end der var opgivet i de fremsatte Overslag; men han udtalte derefter, at han skulde ikke forsøge disse Udtalelser videre, men blive staaende ved et Beløb af mellem 80 og 100 Millioner Kr. Det ærede kongevalgte Medlem gik dernæst over til at anfille en Betragtning over, hvormeget Frankrig efter sin sidste ulykkelige Krig anvendte paa at retablere sit Forsvarsvæsen for at bringe det i en saadan Stand, som var en Stormagt værdig, og han oplyste os om, at, hvad der hidtil var blevet bevilget, var 600 Millioner Francs, omtrent en Fjerdedel af Frankrigs samlede aarlige Udgift; hvis vi anlagde den samme Maalestok for Danmarks Bedkommende, maatte vi komme til et Beløb af omtrent 10

disse Sammenligninger have ikke Stort at betyde. Der er ikke Spørgsmaal om, hvormeget Frankrig anvender paa sit Forsvarsvæsen, men her er Spørgsmaal om, hvad Forsvarsvæsenets tilbørlige Ordning i Danmark udkræver, og om vi ere i Stand til at udrede dette Beløb. Det er efter min Mening fuldkommen ligegyldigt, om det udgjør den rigtige Kvotapart af det franske Beløb sammenlignet efter Budgetterne. Den ærede Landsthingsmand udtalte sig derefter om det af et Mindretal i Folkethingsudvalget stillede Forslag til Ordning af Forsvarsvæsenet og mente, at der var en betydelig Uoverensstemmelse mellem Mindretallet og Regjeringen, som dette Mindretal med en vis Kunstfærdighed havde søgt at dække. Jeg tror, at man ved Bedømmelsen af Mindretallets Stilling skal holde sig til Mindretallets bestemte Udtalelser. Det har udtalt nogen Tvivl om, hvorvidt en saadan Befæstning som den, der er foreslaaet i Regjeringens Forslag vilde være fuldkommen tilstrækkelig til at naae Formaalet, og det opfordrer derefter Regjeringen til snarest mulig at tage dette Spørgsmaal under Overveielse og derefter for Rigsdagen forelægge et Forslag til en snarlig Gjennemførelse af det, som man saa anser for at være det Rigtigste. Ganske vist anstiller Mindretallet nogle Betragtninger, som gaa ud paa at vise, at det ikke kan anse det Beløb, som Regjeringen i Bemærkningerne til Lovforslaget har nævnt som nødvendigt til Kjøbenhavns Befæstning, for at være fuldt tilstrækkeligt. Svad der efter Regjeringens Ansuelse maa være Formaalet med Kjøbenhavns Befæstning, har jeg haat Leilighed til flere Gange saavel i dette som i det andet Thing at præcisere. Formaalet staar tydelig betegnet i Bemærkningerne til Lovforslaget: Sikring mod en Overrumpling, Sikring mod en virksom Beskydning af Fjeldshtys, og jeg kan dertil sige, at man tillige skulde opnaa en saadan Reduite for Søren, at den efter et lidt Nederlag eller en lidt Svækkelse i aaben Mark ved Bekæmpelse af fjendtlige Landgangsforøg, som efter min Mening maa være dens Opgave, kan samle sig, rekrutere sine Kræfter og søge at yde et virksomt Bidrag til Forsvar, — det er de Fordringer, Regjeringen har stillet til Kjøbenhavns Befæstning. Det ærede kongevalgte Medlem siger, at en Opfyldelse af den Fordring at sikke mod en virksom Beskydning af Fjeldshtys vil kræve Befæstningsanlæg af en betydelig Udstrækning. Jeg kan give det ærede Medlem Ret deri; men jeg tror, at efter de Erfaringer, der ere gjorte i den senere Tid, vil det Maal, Regjeringen har sat sig, kunne løses uden nogen meget betydelig Forhøielse af det Beløb, som i Regjeringens Forslag er anslaaet til Kjøbenhavns Befæstning. Jeg tror, at man ved Befæstningsanlæg ved Anlæg af fremstødte Forter, vil kunne sikke Staden imod en virksom Beskydning af Fjeldshtys, — som i Øvrigt aldrig vil kunne udøve nogen stor demoraliserende Virkning paa Hovedstadens Be-